

[Henry L. W. Jensen.]

149 pct. for stentøj og fra 32 til 45-55-60 pct. for udekoreret husholdningsporcelæn. Man har for dekoreret porcelæn toldstigninger fra 24 til 36 pct. Jeg skal undlade at læse alle de specifikationer og statistikker op, som jeg har fået med hensyn til toldfordyrelser, men jeg har været nødt til, om jeg så må sige, at forelægge de her nævnte på grund af provokation, og hvis det passer i anden omgang, skal jeg med fornøjelse fortsætte.

Det, det drejer sig om, er, at vort erhvervsliv skal tilpasse sig efter de syv, og erhvervslivet må ikke få for store omkostninger. Det kan ikke nytte at bedrage sig selv ved at tro, at told ikke fordyrer varerne.

Jeg vil da slutte med at sige, at vi er på et område, hvor priserne og konkurrencen og det hele udvikler sig på en måde, som vi ikke er i stand til at overse. Vi har fra venstres side erkendt, at når man ophæver importrestriktionerne, må man sætte en rimelig told i stedet, og vi har erkendt, at vi måtte være med i dette arbejde, men vi har også måttet erkende fra første begyndelse, at det er politikens gang og reglerne for spillet, at vi ikke kunne gøre noget, fordi trekantregeringen allerede havde fastlagt princippet. Derfor kan venstre ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse og kan af de af mig angivne grunde ikke stemme for det.

Anker Lau: Det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen havde i indledningen af sin tale et par bemærkninger til de to ordførere for socialdemokratiet, som jeg helt kan slutte mig til. Jeg tror roligt, de herrer kan overlade omsorgen for vore vælgere til os selv, og jeg vil tro, at når virkningerne af dette her engagement vil blive åbenbart også for det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, vil mange give os ret i de betænkeligheder, som vi giver udtryk for ved denne lejlighed.

Det kan vel formentlig ikke være meningen i dag at gentage hele den diskussion, som vi har haft både ved første og ved anden behandling. Det må vel her være nok at fastslå, at det ikke har været muligt på noget tidspunkt at trænge igennem med nogle af de synspunkter, som mit parti

repræsenterer. Intet hensyn blev taget til selv nok så indlysende argumenter. Overalt har man i udvalgsarbejdet set bort fra målsætningen med hele denne lovgivning, overalt stødte man på den kendte mur af interesser omkring bevarelsen af en meget snæversynet selvforsyning, så snæversynet som muligt og varende så længe som muligt.

Allerede ved anden behandling sagde jeg, at vi ikke kunne påtage os noget medansvar for hele denne lovgivning, medmindre da de to små såkaldte liberale partier kunne slå så meget i bordet for deres venner i regeringen, at vi blev stillet over for en helt ændret indstilling til problemerne i denne forbindelse. Vi fandt ikke denne ændrede indstilling. Regeringspartierne inklusive de radikale og retsforbundet arbejdede sig så langt ud i retning af toldforhøjelser og bunden liste, at de i denne interessernes urskov fandt sammen med det konservative folkeparti. Efter alt, hvad der fra radikal side igennem årene er sagt og skrevet om told og liberalisering — og vi husker også alle sammen den højtærede minister hr. Viggo Starckes udtalelser om, at told er noget, som selve fanden har skabt — må det vel siges at være noget af en historisk begivenhed nu at finde de radikale og retsforbundet i nært toldsamarbejde med de konservative. Det er nok en historieskrivning, som det høje ting sikkert langt ud i fremtiden nu og da vil vende tilbage til. Det må føles mærkeligt i radikale sind og må i befolkningen fremkalde lignende følelser, som da retsforbundet svigtede sin liberalisme og gik ind i den nuværende regering. Det må føles som noget af en uhyggelig devaluering af den politiske argumentation, som ikke just højner respekten for dette hus. Vi må tage denne situation til efterretning, men vil dog gå ud fra, at ingen mere i fremtiden vil kunne mene, at det konservative folkeparti er således placeret, at man ikke kan samarbejde med det, det være sig i regering eller i opposition.

Da det ærede medlem hr. A. C. Normann i første omgang skulle finde et halmstrå at klamre sig til, faldt han som bekendt over venstre og beklagede sig over manglende støtte. Dette blev afvist ved første behandling og er naturligvis faldet til jorden. Det ærede medlem har i denne omgang